

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παράβαση της ΣΛΕΕ, καθώς και των διατάξεων για την εφαρμογή της, ήτοι του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο α', ΣΛΕΕ, του άρθρου 109 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 58, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 651/2014 και του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589

- Η καθής φρονεί ότι το περιθώριο εξέτασης που διαθέτει σε σχέση με τις ενισχύσεις που βασίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 651/2014 περιορίζεται στην εξέταση των προϋποθέσεων απαλλαγής που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός. Η άποψη αυτή συνιστά πλάνη περί το δίκαιο, καθότι, κατά τη νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης, μοναδική συνέπεια της τήρησης των προϋποθέσεων του κανονισμού (ΕΕ) 651/2014 είναι η προτεραιότητα του τεκμηρίου συμβατότητας έναντι της μεμονωμένης εξέτασης. Τέτοια προτεραιότητα δεν υφίσταται σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη, όπου η ενίσχυση κρίνεται, εκ πρώτης όψεως, σημαντική λόγω των επιπτώσεών της στον ανταγωνισμό. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η καθής δύναται να προβεί σε μεμονωμένη αξιολόγηση εκτός του πλαισίου του κανονισμού (ΕΕ) 651/2014, τηρουμένων του πρωτογενούς δικαίου και των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης. Δεδομένου ότι δεν έκανε χρήση της δυνατότητας αυτής, η καθής παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο α', ΣΛΕΕ.
- Επιπλέον, η καθής παρέβη το άρθρο 109 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 58, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 651/2014, καθότι εφάρμοσε αναδρομικά τον εν λόγω κανονισμό στην προκειμένη περίπτωση, μολονότι δεν πληρούνταν οι σχετικές επί τούτου προϋποθέσεις. Η ενίσχυση συνιστά μια ad-hoc ενίσχυση υπέρ μιας μεγάλης επιχείρησης. Ο χαρακτήρας κινήτρου τέτοιων ενισχύσεων υπόκειται, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 651/2014, σε ιδιαίτερες αυστηρές προϋποθέσεις. Δεν αποδείχθηκε, όπως απαιτείται, πώς οι ολοβαφικές αρχές διαπίστωσαν, πριν από την έγκριση της ενίσχυσης, την τήρηση των προϋποθέσεων αυτών βάσει των εγγράφων της αποδέκτριας της ενίσχυσης.
- Τέλος, η καθής παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589, καθότι δεν κίνησε επίσημη διαδικασία ελέγχου. Κατά την άνω των τρεισήμισι ετών διαδικασία ελέγχου, η καθής εξέτασε ανεπαρκώς και όχι πλήρως τον χαρακτήρα ΜΜΕ που η ίδια είχε προσδώσει στην αποδέκτρια της ενίσχυσης. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια συναντήσεως, η καθής κατέδειξε εμφανώς ότι αντιμετώπιζε δυσκολίες να εκτιμήσει κατά πόσον επρόκειτο για ενίσχυση που είχε χορηγηθεί βάσει καθεστώ ενισχύσεων ή για ad-hoc ενίσχυση. Η καθής μπορούσε να αφήσει το ερώτημα αυτό ανοικτό, μόνον εφόσον εξέταζε επαρκώς και διαπίστωνε ορθώς τον χαρακτήρα ΜΜΕ της αποδέκτριας της ενίσχυσης. Τούτο δεν συνέβη όμως εν προκειμένω. Επιπλέον, μόλις με την προσβαλλόμενη απόφαση αναγνώρισε η καθής την έλλειψη συμβατότητας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 800/2008 ⁽³⁾, ενώ επί σειρά ετών υποστήριζε το αντίθετο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 651/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2014, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης (ΕΕ 2014, L 187, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 800/2008 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2008, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης (ΕΕ 2008, L 214, σ. 3).

Προσφυγή της 15ης Νοεμβρίου 2017 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-754/17)

(2018/C 042/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Vanden Eynde και E. Wauters, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει το αίτημα της υπό κρίση προσφυγής παραδεκτό και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής με στοιχεία αναφοράς: C(2017) 5176 τελικό, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.38398 (2016/C, πρώην 2015/E), το οποίο έθεσε σε εφαρμογή η Γαλλία — Φορολογία των λιμένων στη Γαλλία·
- να κρίνει την υπό κρίση προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

- κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία το εν λόγω θεσμικό όργανο εκτίμησε ότι το γεγονός ότι οι οικονομικές δραστηριότητες του *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest* [εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο της Δυτικής Βρετανίας, Γαλλία] δεν υπόκεινται στον φόρο εταιριών συνιστά κρατική ενίσχυση που είναι ασύμβατη με την εσωτερική αγορά·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, το προσφεύγον προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον εξακολουθεί να εκκρεμεί το ζήτημα ποια θα είναι η έκβαση της προσφυγής στην υπόθεση T-39/17, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)* κατά Επιτροπής, την οποία έχει ασκήσει το προσφεύγον σχετικά με το δικαίωμα προσβάσεως στον διοικητικό φάκελο. Ως εκ τούτου, κατά την άποψη του προσφεύγοντος, στο μέτρο που η Επιτροπή έχει στηριχθεί σε ουσιώδη έγγραφα για τον καθορισμό των προσαπτομένων στο προσφεύγον αιτιάσεων, χωρίς, εντούτοις, να του γνωστοποιήσει τα εν λόγω έγγραφα, τούτο δε παρά τις πολυάριθμες σχετικές αιτήσεις του τελευταίου, η απόφαση περί εκτιμήσεως τέτοιων εγγράφων θα βαρύνεται, κατά το προσφεύγον, με έλλειψη νομιμότητας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον χαρακτηρισμό των υπηρεσιών τις οποίες παρέχει το *port de Brest* [λιμένας της Brest, Γαλλία]. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε δύο σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αντλείται από την επισημάνση ότι οι δραστηριότητες του λιμένα της Brest αποτελούν υπηρεσίες γενικού συμφέροντος. Το προσφεύγον φρονεί ότι, στο πλαίσιο αυτό, η απαλλαγή από τον φόρο εταιριών δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από την καθής, εκτός αν αποδειχθεί ότι η εν λόγω απαλλαγή αποτελεί κρατική ενίσχυση που εφαρμόζεται επί δραστηριότητας έχουσας ανταγωνιστικό χαρακτήρα.
 - Το δεύτερο σκέλος, το οποίο προβάλλεται επικουρικός και με το οποίο υποστηρίζεται ότι, ακόμη και αν οι σχετικές με τον λιμένα δραστηριότητες δεν αποτελούσαν υπηρεσίες γενικών συμφερόντων, αυτές θα αποτελούσαν, εντούτοις, υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος που μπορούν να συνάδουν με την τήρηση των κανόνων της Ένωσης, επίσης όταν οι εν λόγω δραστηριότητες επιχορηγούνται μέσω φορολογικών μέτρων. Το προσφεύγον διατείνεται ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν συντρέχει λόγος να θεωρηθεί ότι οι κανόνες ανταγωνισμού έχουν εφαρμογή εν προκειμένω.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον εκ μέρους της Επιτροπής χαρακτηρισμό του επίμαχου μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε δύο σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος, με το οποίο το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η εξαίρεση από την εφαρμογή, κατά το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, πρέπει να συνδυάζεται με το άρθρο 93 ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει ότι οι ενισχύσεις που ανταποκρίνονται στις ανάγκες συντονισμού των μεταφορών ή που αντιστοιχούν στην αποκατάσταση ορισμένων βαρών συυφασμένων με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας, είναι συμβατές με τις Συνθήκες.
 - Το δεύτερο σκέλος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 107 ΣΛΕΕ. Αφενός, κατά το προσφεύγον, η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει ανεπαρκή αιτιολογία καθότι δεν παρέχει κανένα στοιχείο προκειμένου να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί με ποιον τρόπο το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων επηρεάζει, ή δύναται να επηρεάσει, τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών καθόσον αφορά τους γαλλικούς λιμένες και, ειδικότερα, τον λιμένα της Brest. Αφετέρου, κατά το προσφεύγον, η απόφαση βαρύνεται με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθότι χαρακτηρίζει ως κρατική ενίσχυση το μέτρο που είναι επωφελές για τον λιμένα της Brest, ενώ δεν συντρέχει η προϋπόθεση σχετικά με τον επηρεασμό των εμπορικών συναλλαγών.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2017 — United Wineries κατά EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Υπόθεση T-779/17)

(2018/C 042/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: United Wineries, SA (Cenicero, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Oria Sousa-Montes, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)